

*ÜRO konventsioon kaupade rahvusvahelise ostu-müügi
lepingute kohta [CISG]*

Eesti	
 Eesti Vabariik	
Estland	Estonia
Estnisch	Estonian
Bereitgestellt von Professor Dr. Heinz Albert Friehe, Rechtsanwalt, Salzgitter (Deutschland)	Provided by Professor Heinz Albert Friehe, LL.D., attorney-at-law, Salzgitter (Germany)
Darbietung:	Presentation:
Elektronischer Text	Electronic format
Quellen:	Sources:
1. Vertragsgesetz:	1. Law of ratification:
< http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=180022 >	
2. Amtliche Übersetzung:	2. Official translation:
< http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=13142550&replstring=33 >	
„Die in gedruckter und elektronischer Version von Riigi Teataja veröffentlichten Texte sind von gleicher Rechtskraft.“: < https://www.riigiteataja.ee/ert/intr/de.htm >. Deshalb entfällt die Darbietung der gedruckten Fassung.	“The texts published in the printed and electronic formats of Riigi Teataja currently have equal legal force.”: < https://www.riigiteataja.ee/ert/intr/en.htm >. Therefore the printed version will not be presented.
Version: 04/2010, rev. 05/2011 + 02/2013	

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsioon kaupade rahvusvahelise ostu-müügi lepingute kohta

Alla kirjutatud 11. aprillil 1980. aastal Viinis

Käesoleva konventsiooni osalisriigid, võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee kuuendal eriistungjärgul uue rahvusvahelise majanduskorra kehtestamiseks kinnitatud resolutsioonide üldisi eesmärke,

arvates, et rahvusvahelise kaubanduse areng võrdsuse ja vastastikuse kasusaamise alusel aitab oluliselt kaasa riikidevaheliste sõbralike suhete arendamisele,

eeldades, et kaupade rahvusvahelise ostu-müügi lepinguid reguleerivate ning erinevaid ühiskonna-, majandus- ja õigussüsteeme arvessevõtivate ühtsete normide kehtestamine aitab rahvusvahelises kaubanduses õigusbarjääre kõrvaldada ning rahvusvahelist kaubandust arendada,

leppisid kokku alljärgnevas:

I osa

RAKENDUSSFÄÄR JA ÜLDSÄTTED

I peatükk

RAKENDUSSFÄÄR

1. artikkel

1. Käesolevat konventsiooni rakendatakse kaupade ostu-müügi lepingute kohta poolte vahel, kelle kommertsettevõtted asuvad eri riikides:

- a) kui need riigid on kokkuleppivad riigid; või
- b) kui rahvusvahelise eraõiguse normide järgi tuleb rakendada kokkuleppiva riigi õigust.

2. Asjaolu, et poolte kommertsettevõtted asuvad eri riikides, ei võeta arvesse, kui see ei tulene ei lepingust ega selle sõlmimise eel või hetkel olnud erisuhetest või pooltevahelisest infovahetusest.

3. Käesoleva konventsiooni rakendatavust kindlaks tehes ei võeta arvesse ei poolte rahvuslikku kuuluvust ega nende tsiviil- või kaubandusstaatust ega lepingu tsiviil- või kaubanduslikku iseloomu.

2. artikkel

Käesolevat konventsiooni ei rakendata, kui müüakse:

- a) kaupu, mida soetatakse isiklikuks, perekondlikuks või koduseks tarvitamiseks, välja arvatud juhud, millal kaupmees ükskõik mis ajal enne lepingu sõlmimist või selle sõlmimise hetkel ei teadnud ega pidanud teadma, et kaupu soetatakse niisuguseks tarvitamiseks;
- b) oksjonil;
- c) täitemenetluse korras või muul viisil seaduse jõul;
- d) fondipabereid, aktsiaid, tagatispabereid, käibedokumente ja raha;
- e) laevu ja õhulaevu ning hõljuklaevu;
- f) elektrienergiat.

3. artikkel

1. Valmistamisele või tootmisele kuuluvate kaupade tarne lepinguid käsitatakse ostu-müügilepingutena, juhul kui kaupu telliv pool ei võta endale kohustust tarnida olulist osa niisuguste kaupade valmistamiseks või tootmiseks vajalikest materjalidest.

2. Käesolevat konventsiooni ei rakendata lepingute kohta, milles kaupu tarniva poole kohustused seisnevad põhiliselt tööde tegemises või muude teenuste osutamises.

4. artikkel

Käesolev konventsioon reguleerib ainult ostu-müügilepingu sõlmimist ning ostja ja müüja neid õigusi ja kohustusi, mis tulenevad sellisest lepingust. Kui konventsioonis pole otseselt teisiti ette nähtud, siis ei puuduta ta eriti:

- a) lepingu enda või mõne selle sätte või mingi tava kehtivust;
- b) tagajärgi, mis lepingul võivad olla müüdüd kauba omandiõiguse suhtes.

5. artikkel

Käesolevat konventsiooni ei rakendata müüja vastutuse kohta, kui kaup on põhjustanud mõne isiku terviserikke või surma.

6. artikkel

Pooled võivad käesoleva konventsiooni rakendamist välistada või 12. artiklist kinnipidamise tingimusel taganeda igast selle sättest või muuta selle toimet.

II peatükk PÕHISÄTTED

7. artikkel

1. Käesoleva konventsiooni tõlgendamisel tuleb arvesse võtta selle rahvusvahelist iseloomu ning vajadust aidata kaasa saavutamaks tema rakendamise ühetaolisust ja ausameelsuse järgimist rahvusvahelises kaubanduses.

2. Käesoleva konventsiooniga reguleeritava objekti kohta käivad küsimused, mida pole selles otseselt lahendatud, kuuluvad lahendamisele kooskõlas üldiste põhimõtetega, millel ta rajaneb, niisuguste põhimõtete puudumise korral aga kooskõlas rahvusvahelise eraõiguse normide jõul rakendatava õigusega.

8. artikkel

1. Käesoleva konventsiooni eesmärkidel tõlgendatakse poole avaldust või muud käitumist kooskõlas tema kavatsusega, kui teine pool teadis või pidi teadma, milline see kavatsus oli.

2. Kui eelmist punkti ei saa rakendada, siis tõlgendatakse poole avaldust või muud käitumist kooskõlas selle arusaamaga, mis oleks olnud teise osapoolega võrdsel õigustatud isikul analoogiliste asjaolude puhul.

3. Poole kavatsuse või õigustatud isiku tingimuste kindlakstegemisel tuleb arvesse võtta kõiki vastavaid asjaolusid, kaasa arvatud läbirääkimised, poolte vastastikustes suhetes kujunenud praktikad, tavad ja poole igasugust hilisemat käitumist.

9. artikkel

1. Pooled on seotud igasuguse omavahel kokku lepitud tavaga ning omavahelistes suhetes kehtestatud praktikaga.

2. Kui teisiti pole kokku lepitud, siis arvestatakse, et pooled mõtlesid oma lepingus või selle sõlmimisel tava, mida nad teadsid või pidid teadma ja mis on rahvusvahelises kaubanduses laialdaselt tuntud ning millest pooled vastaval kaubandusalal antud liiki lepingutes alati kinni peavad.

10. artikkel

Käesoleva konventsiooni seisukohast:

- a) kui pooltel on üle ühe kommertsettevõtte, peetakse tema kommertsettevõtteks seda, mille pooltele teadaolevatel või eeldatavatel asjaoludel on kogu lepingu sõlmimisele eelnenud ajal või sõlmimise hetkel lepingu ja selle täitmisega kõige tihedam seos;
- b) kui pooltel kommertsettevõtet ei ole, võetakse arvesse tema alaline elukoht.

11. artikkel

Pole nõutav, et ostu-müügileping sõlmitaks või kinnitataks kirjalikult või et ta vastaks mõnele muule vorminõudele. Seda võib tõestada igal viisil, kaasa arvatud tunnistajate ütlused.

12. artikkel

Käesoleva konventsiooni 11. artikli, 29. artikli või II osa iga sätte, mis lubab, et ostu-müügileping, selle muutmine või lõpetamine poolte kokkuleppel, ofert, aktsept või kavatsuse muu väljendus ei toimuks kirjalikult, vaid ükskõik millises vormis, ei ole rakendatav, kui kas või ühel pooltel on kommertsettevõtte kokkuleppinud riigis, kes on teinud avalduse käesoleva konventsiooni 96. artikli alusel. Pooled ei saa käesolevast artiklist taganeda ega selle toimet muuta.

13. artikkel

Käesoleva konventsiooni seisukohast mõistetakse «kirjaliku vormi» all ka teadet telegraafi või teletaibi teel.

II osa

LEPINGU SÕLMIMINE

14. artikkel

1. Ühele või mitmele konkreetsele isikule adresseeritud pakkumine on ofert, kui see on piisavalt selge ning väljendab oferendi kavatsust pidada end aktsepti puhul seotuks. Pakkumine on piisavalt selge, kui selles on märgitud kaup ning otseselt või kaudselt määratud kogus ja hind või ette nähtud nende kindlaksmääramise kord.

2. Määramata isikuringile adresseeritud pakkumist vaadeldakse ainult kui kutset teha oferte, kui säärase pakkumise teinud isik pole otseselt näidanud teisiti.

15. artikkel

1. Ofert jõustub, kui adressaat on offerdi kätte saanud.

2. Oferent võib tühistada isegi tagasivõtmatu offerdi, kui adressaat on offerdi tühistamise teate saanud enne offeri ennast või sellega ühtaegu.

16. artikkel

1. Kuni leping on sõlmimata, võib oferent offerdi tagasi võtta, kui adressaat saab offerdi tagasivõtmise teate kätte enne oma aktsepti ärasaatmist.

2. Kuid offeri ei saa tagasi võtta:

a) kui offerdis on aktseptile mingi tähtaja määramise teel või muul viisil kindlaks määratud, et ta on tagasivõtmatu; või

b) kui offerdi adressaadil oli arukas suhtuda offerdisse kui tagasivõtmatusse ning offerdi adressaat vastavalt tegutses.

17. artikkel

Ofert, isegi kui ta on tagasivõtmatu, kaotab jõu pärast seda, kui oferent on saanud teate offerdi tagasilükkamise kohta.

18. artikkel

1. Offerdi adressaadi avaldus või muu käitumine, mis väljendab nõusolekut offerdiga, on aktsept. Vaikimine või tegevusetus ei ole iseenesest aktsept.

2. Offerdi aktsept jõustub hetkel, millal oferent on nimetatud nõusoleku kätte saanud. Aktseptil pole jõudu, kui oferent ei saa nimetatud nõusolekut tema määratud tähtpäevaks, kui aga tähtpäev oli määramata, siis aruka tähtaja jooksul, võttes seejuures arvesse tehingu asjaolusid, sealhulgas offerendi kasutatud sidevahendite kiirust. Suusõnaline ofert tuleb aktseptida viivitamatult, kui asjaoludest ei tulene muud.

3. Kui aga offerdi jõul või poolte vastastikustes suhetes kehtestatud praktika või tava tagajärjel võib offerdi adressaat väljendada oma nõusolekut offerendile teatamata mingi tegevuse varal, eriti kauba ärasaatmisse või hinna tasumisse puutuva tegevusega, siis jõustub aktsept selle tegevuse sooritamise hetkel, tingimusel, et see on sooritatud eelmises punktis ettenähtud tähtaja piires.

19. artikkel

1. Offerdile antud vastus, mille eesmärk on olla aktsept, kuid mis sisaldab täiendusi, piiranguid või muid muudatusi, on offerdi tagasilükkamine ning kujutab endast vastuofferi.

2. Kuid offerdile antud vastus, mille eesmärk on olla aktsept, kuid mis sisaldab lisa- või erinevaid tingimusi, mis offerdi tingimusi oluliselt ei muuda, on aktsept, juhul kui oferent ei vaidle õigustamata viivitusega suusõnaliselt nende lahkarvamuste vastu või ei saa selle kohta teadet. Kui ta seda ei tee, on lepingu tingimusteks offerdi tingimused koos aktseptis sisalduvate muudatustega.

3. Lisa- või erinevaid tingimusi muu hulgas kauba hinna, maksmise, kvaliteedi ja koguse, tarne koha ja tähtaja, ühe poole teise ees vastutamise mahu või vaidluste lahendamise kohta käsitatakse offerdi tingimuste oluliste muudatustena.

20. artikkel

1. Aktseptile oferendi poolt telegrammis või kirjas määratud tähtaja arvestus algab telegrammi ärasaamiseks üleandmise hetkest või kirjas näidatud kuupäevast või kui kuupäeva pole näidatud, siis ümbrikul näidatud kuupäevast. Aktseptile oferendi poolt telefoni või teletaibi teel või muude hetksidevahendite abil määratud tähtaja arvestus algab hetkest, millal adressaat offerdi sai.

2. Aktsepti tähtjaarvestuses leiduvaid riigipühi või töövabu päevi selle tähtaja arvutamisel välja ei jäeta. Ent kui aktseptiteadet ei saa määratud tähtaja viimasel päeval oferendi aadressil kätte toimetada seepärast, et oferendi kommertsettevõtte asukohas langeb see päev riigipühale või töövabale päevale, pikendatakse tähtaega esimese järgmise tööpäevani.

21. artikkel

1. Hilinenud aktsept säilitab siiski aktsepti jõu, kui oferent sellest viivitamatult teatab offerdi adressaadile suusõnal või saadab talle vastava teate.

2. Kui hilinenud aktsepti sisaldavast kirjast või muust kirjalikust teatest on näha, et see oli ära saadetud asjaoludel, mille puhul see normaalse edastamise korral oleks kätte jõudnud õigel ajal, säilitab hilinenud aktsept aktsepti jõu, juhul kui oferent viivitamata ei teata offerdi adressaadile suusõnal, et ta peab oma offerdi jõu kaotanuks või ei saada talle selle kohta teadet.

22. artikkel

Aktsepti võib tühistada, kui oferent saab tühistamisteate enne seda hetke või sel hetkel, millal aktsept pidi jõustuma.

23. artikkel

Leping loetakse sõlmituks hetkel, millal offerdi aktsept kooskõlas käesoleva konventsiooni sätetega jõustub.

24. artikkel

Käesoleva konventsiooni II osa seisukohast lähtudes on adressaat offerdi aktseptiavalduse või mis tahes muu kavatsuse väljenduse «kätte saanud», kui need on talle teatavaks tehtud suusõnal või ükskõik mis viisil talle isiklikult, tema kommertsettevõttesse või tema postiaadressil kätte toimetatud, või kui tal ei ole kommertsettevõtet või postiaadressi, siis tema alalise elukohta toimetatud.

III osa

KAUPADE OST-MÜÜK

I peatükk

ÜLDSÄTTED

25. artikkel

Lepingu rikkumine ühe poole poolt on oluline, kui see tekitab teisele poolele niisugust kahju, et ta jääb olulisel määral ilma sellest, mida tal oli õigus lepingu alusel arvestada, välja arvatud juhud, kui lepingut rikkunud pool niisugust tagajärge ette ei näinud ja analoogilistel asjaoludel tema asemel tegutsenud õigustatud isik poleks seda ette näinud.

26. artikkel

Avaldus lepingu lõpetamise kohta on jõus ainult sel juhul, kui see on teisele poolele esitatud teatise varal.

27. artikkel

Kui käesoleva konventsiooni III osas pole otseselt teisiti ette nähtud ja pool on teatise, päringu või muu teate esitanud kooskõlas III osaga ning antud asjaoludel kohaste vahenditega, ei võta teate üleandmisel toimunud viivitus või tehtud viga sellelt poolelt õigust oma teatele viidata.

28. artikkel

Kui ühel poolel on kooskõlas käesoleva konventsiooni sätetega õigus nõuda teiselt poolelt mingi kohustuse täitmist, pole kohus kohustatud langetama otsust täitmise kohta natuuras, välja arvatud juhud, kui ta teeks seda omaenda seaduse alusel analoogiliste ostu-müügilepingute suhtes, mis pole käesoleva konventsiooniga reguleeritud.

29. artikkel

1. Lepingut võib muuta või lõpetada poolte lihtsa kokkuleppe teel.
2. Kirjalikku lepingut, milles sisaldub säte, mis nõuab, et lepingu iga muutmine või lõpetamine toimuks poolte kokkuleppel kirjalikus vormis, ei saa poolte kokkuleppel teisiti muuta ega lõpetada. Kuid poole käitumine võib välistada tema võimaluse viidata sellele sättele sel määral, mil määral teine pool niisugusele käitumisele lootis.

II peatükk

MÜÜJA KOHUSTUSED

30. artikkel

Müüja on kohustatud tarnima kauba, andma üle selle juurde kuuluvad dokumendid ning kauba omandiõiguse kooskõlas lepingu nõuetega ja käesoleva konventsiooniga.

I jagu

Kauba tarnimine ja dokumentide üleandmine

31. artikkel

Kui müüja pole kohustatud tarnima kaupa mõnes teises kindlaksmääratud kohas, seisnevad tema tarnekohustused:

- a) kui ostu-müügileping näeb ette kauba vedu – kauba üleandmisel esimesele vedajale üleandmiseks ostjale;
- b) kui juhtudel, mille kohta ei kehti eelmine alapunkt, puudutab leping kindlate individuaalsete tunnustega kaupa või individualiseerimata kaupa, mida tuleb võtta kindlatest varudest või valmistada või toota ja pooled lepingu sõlmimise hetkel teadsid, et kaup asub või tuleb valmistada või toota kindlaksmääratud kohas, – kauba andmisel ostja käsutusse selles kohas;

c) muudel juhtudel – kauba andmises ostja käsutusse kohas, kus müüja kommertsettevõtte lepingu sõlmimise hetkel asus.

32. artikkel

1. Kui müüja kooskõlas lepinguga või käesoleva konventsiooniga annab kauba üle vedajale ja kaup ei ole lepingu eesmärgi kohaselt selgesti identifitseeritud markeerimise teel, ärasaatmisdokumentide varal või muul viisil, peab müüja ostjale ärasaatmisest teatama ja kauba ära näitama.
2. Kui müüja on kohustatud tagama kauba veo, peab ta sõlmima lepingud, mida on kauba sihtkohta vedamiseks vaja antud asjaoludel kohaste veoviisidega ja tingimustel, mis on niisuguseks veoks tavalised.
3. Kui müüja ei ole kohustatud kaupa vedamise puhul kindlustama, peab ta ostja palvel esitama talle kogu olemasoleva informatsiooni, mida on vaja, et kindlustada saaks ostja.

33. artikkel

Müüja on kohustatud tarnima kauba:

- a) kui leping kehtestab või lubab kindlaks määrata tarne tähtpäeva – selleks tähtpäevaks;
- b) kui leping kehtestab või lubab kindlaks määrata tarne ajavahemiku – igal hetkel selle ajavahemiku piires, kui kohustustest ei tulene, et tarne tähtpäeva määrab ostja; või
- c) igal muul juhul – aruka tähtaja jooksul pärast lepingu sõlmimist.

34. artikkel

Kui müüja on kohustatud üle andma kauba juurde kuuluvad dokumendid, peab ta seda tegema lepingu järgi nõutava tähtaja jooksul, kohas ja vormis. Kui müüja on dokumendid üle andnud enne nimetatud tähtaega, võib ta enne selle tähtaja lõppemist kõrvaldada iga vastuolu dokumentides tingimusel, et selle õiguse kasutamine ei põhjusta ostjale arutut tüli või arutuid kulusid. Kuid ostjale jääb õigus nõuda kahjude hüvitamist kooskõlas käesoleva konventsiooniga.

II jagu

Kauba vastavus ja kolmandate isikute õigused

35. artikkel

1. Müüja on kohustatud tarnima kauba, mis kvaliteedilt, koguselt ja kirjelduselt vastab lepingu nõuetele ning on taarastatud või pakitud nii, nagu seda nõuab leping.
2. Välja arvatud juhud, kui pooled on teisiti kokku leppinud, ei vasta kaup lepingule, kui see:
 - a) on kõlbmatu otstarbeks, milleks sama kirjeldusega kaupa harilikult kasutatakse;
 - b) on kõlbmatu igaks konkreetseks eesmärgiks, millest müüjale lepingu sõlmimise ajal otseselt või kaudselt teatati, välja arvatud juhud, kui asjaoludest järeldub, et ostja ei toetunud või tal polnud arukas toetuda müüja pädevusele ja arvamusele;
 - c) pole niisuguste kaubaomadustega, mida müüja ostjale esitas näidise või mudeli kujul;
 - d) pole taarastatud või pakitud sellistele kaupadele tavalisel viisil, niisuguse viisi puudumisel viisil, mis on antud kauba säilimiseks ja kaitseks kohane.

3. Müüja ei kanna eelmise punkti alapunktide a–d alusel mingit vastutust kauba mittevastavuse eest, kui ostja lepingu sõlmimise ajal niisugusest mittevastavusest teadis või pidi teadma.

36. artikkel

1. Müüja kannab lepingu ja käesoleva konventsiooni järgi vastutust kauba iga mittevastavuse eest, mis on olemas riski ostjale ülemineku hetkel, isegi kui see mittevastavus selgub alles hiljem.

2. Müüja kannab samuti vastutust kauba iga mittevastavuse eest, mis tekib pärast eelmises punktis näidatud hetke ning on ükskõik millise tema kohustuse rikkumise tagajärg, kaasa arvatud iga garantii rikkumine selles suhtes, et kaup peab ühe või teise tähtaja jooksul jääma tavalistel eesmärkidel või mingil konkreetsel eesmärgil kõlblikuks või säilitama tingimuseks seatud kvaliteedi või omadused.

37. artikkel

Ennetähtaegse tarnimise puhul säilitab müüja õiguse tarnida enne ettenähtud tarnetähtaega kauba puuduva osa või koguse või uue kauba tarnitud kauba asemele, mis ei vasta lepingule, või kõrvaldada tarnitud kauba iga mittevastavuse tingimusel, et ta seda õigust teostades ei põhjusta ostjale arutut tüli või arutuid kulusid. Kuid ostja säilitab õiguse nõuda kahjude hüvitamist kooskõlas käesoleva konventsiooniga.

38. artikkel

1. Ostja peab kauba üle vaatama või tagama selle ülevaatuse nii lühikese ajaga, kui see antud asjaoludel on praktiliselt võimalik.

2. Kui lepingus on ette nähtud kauba vedu, võib ülevaatuse edasi lükata kauba sihtkohta saabumiseni.

3. Kui kauba sihtkohta on teeloleku ajal muudetud või kui ostja on kauba ümber suunanud ja ostjal polnud seejuures võimalust seda üle vaadata, müüja aga lepingu sõlmimise ajal teadis või pidi teadma, et niisugune muutmine või ümbersuunamine on võimalik, võib kauba ülevaatuse edasi lükata selle saabumiseni uude sihtkohta.

39. artikkel

1. Ostja kaotab õiguse viidata kauba mittevastavusele, kui ta ei saada müüjale mittevastavuse iseloomu kohta andmeid sisaldavat teadet aruka tähtaja jooksul pärast seda, kui ostja mittevastavuse avastas või pidi avastama.

2. Ostja kaotab igal juhul õiguse viidata kauba mittevastavusele, kui ta ei teata sellest müüjale hiljemalt kaheaastase tähtaja piires, arvates kauba ostjale üleandmise tegelikust tähtpäevast, kuivõrd see tähtaeg ei ole vastuolus lepingu garantiitähtajaga.

40. artikkel

Müüjal pole õigust viidata 38. ja 39. artikli sätetele, kui kauba mittevastavus on seotud faktidega, mida ta teadis või mida ta pidi teadma ja millest ta ostjale ei teatanud.

41. artikkel

Müüja on kohustatud tarnima kauba vabana igasugustest kolmandate isikute õigustest või nõudlustest, välja arvatud need juhud, millal ostja on nõustunud niisuguse õiguse või nõudlusega koormatud kaupa vastu võtma. Ent kui niisugused õigused või nõudlused rajanevad tööstusomandil või muul intellektuaalsel omandil, reguleerib müüja kohustusi 42. artikkel.

42. artikkel

1. Müüja on kohustatud tarnima kauba vabana igasugustest kolmandate isikute õigustest või nõudlustest, mis rajanevad tööstusomandil või muul intellektuaalsel omandil, millest müüja lepingu sõlmimise hetkel teadis või mida ta pidi teadma, tingimusel, et niisugused õigused või nõudlused rajanevad tööstusomandil või muul intellektuaalsel omandil:

- a) selle riigi seaduse järgi, kus kaupa edasi müüakse või muul viisil kasutatakse, kui pooled lepingu sõlmimise hetkel eeldasid, et kaupa selles riigis edasi müüakse või muul viisil kasutatakse; või
- b) igal muul juhul – selle riigi seaduse järgi, kus asub ostja kommertsettevõtte.

2. Eelmises punktis ettenähtud müüja kohustus ei kehti nende juhtude kohta, millal:

- a) ostja lepingu sõlmimise hetkel ei teadnud või ei võinud teada niisugustest õigustest või nõudlustest; või
- b) niisugused õigused või nõudlused on selle tagajärg, et müüja peab kinni ostja esitatud tehnilistest joonistest, projektidest, valemitest või muudest lähteandmetest.

43. artikkel

1. Ostja kaotab õiguse viidata 41. artikli või 42. artikli sättele, kui ta ei anna müüjale teadet, mis sisaldab andmeid kolmanda isiku õiguse või nõudluse iseloomu kohta aruka tähtja jooksul pärast seda, kui ta niisugusest õigusest või nõudlusest teada sai või pidi teada saama.

2. Müüjal pole õigust viidata eelmise punkti sättele, kui ta teadis kolmanda isiku õigusest või nõudlusest ning niisuguse õiguse või nõudluse iseloomust.

44. artikkel

39. artikli 1. punkti ja 43. artikli 1. punkti sättest hoolimata võib ostja alandada hinda kooskõlas 50. artikliga või nõuda kahjude hüvitamist (välja arvatud saamata jäänud kasu), kui tal on arukas õigustus selle kohta, miks ta ei andnud nõutavat teadet.

III jagu

Õiguskaitsevahendid juhul, kui lepingut rikub müüja

45. artikkel

1. Kui müüja ei täida mõnda oma kohustust lepingu või käesoleva konventsiooni järgi, võib ostja:

- a) teostada 46.–52. artiklis ettenähtud õigust;
- b) nõuda kahjude hüvitamist, nagu see on ette nähtud 74.–77. artiklis.

2. Kui ostja teostab oma õigust teiste õiguskaitsevahenditega, ei võta see temalt õigust nõuda kahjude hüvitamist.

3. Kohus ega arbitraaž ei või müüjale anda mingit pikendust, kui ostja on pöördunud lepingu rikkumise puhul mingi õiguskaitsevahendi poole.

46. artikkel

1. Ostja võib nõuda, et müüja täidaks oma kohustusi, juhul kui ostja pole pöördunud õiguskaitsevahendi poole (see pole niisuguse nõudmisega ühitatav).

2. Kui kaup ei vasta lepingule, võib ostja nõuda kauba asendamist ainult sel juhul, kui see mittevastavus moodustab lepingu olulise rikkumise ning nõudmisest kauba asendamiseks on teatatud kas ühtaegu teatega, mis on antud kooskõlas 39. artikliga, või aruka tähtaja jooksul pärast seda.

3. Kui kaup ei vasta lepingule, võib ostja nõuda müüjalt selle mittevastavuse kõrvaldamist parandamise teel, välja arvatud juhul, kui see pole kõiki asjaolusid arvesse võttes arukas. Kauba lepingule mittevastavuse kõrvaldamise nõude võib esitada kas ühtaegu teatega, mis on antud kooskõlas 39. artikliga, või aruka tähtaja jooksul pärast seda.

47. artikkel

1. Ostja võib müüjale oma kohustuste täitmiseks aruka pikkusega lisatähtaja kehtestada.

2. Välja arvatud juhul, kui ostja on saanud müüjalt teate selle kohta, et see oma kohustusi niiviisi kehtestatud tähtaja jooksul ei täida, ei või ostja selle tähtaja jooksul lepingu rikkumise puhul mingite õiguskaitsevahendite poole pöörduda. Kuid see ei võta ostjalt õigust nõuda täitmistähtaja möödalaskmise eest tekkinud kahju hüvitamist.

48. artikkel

1. Tingimusel, et on kinni peetud 49. artiklist, võib müüja isegi pärast kehtestatud tarnetähtaega kõrvaldada omal kulul iga tema kohustuste täitmise puuduse, kui ta saab seda teha arutu viivitusega ega põhjusta ostjale arutut tüli või ebaselgust müüja poolt ostjale tekitatud kulude kompenseerimises. Kuid ostjale jääb õigus nõuda kahjude hüvitamist kooskõlas käesoleva konventsiooniga.

2. Kui müüja palub ostjat teatada, kas see kohustuste täitmise vastu võtab, ja ostja seda palvet aruka tähtaja jooksul ei täida, võib müüja täita kohustused tema päringus näidatud tähtaja piires. Ostja ei või selle tähtaja jooksul pöörduda ühegi õiguskaitsevahendi poole (see pole ühitatav müüja kohustuste täitmisega).

3. Kui müüja teatab ostjale, et ta täidab oma kohustused mingi tähtaja jooksul, siis arvestatakse, et niisugune teade sisaldab ühtaegu palve ostjale teatada oma otsusest kooskõlas eelmise punktiga.

4. Müüja päringul või teatel kooskõlas käesoleva artikli 2. ja 3. punktiga ei ole jõudu, kui ostja pole neid kätte saanud.

49. artikkel

1. Ostja võib teatada lepingu lõpetamisest:

a) kui müüja mõne kohustuse täitmatajätmine lepingu või käesoleva konventsiooni järgi on lepingu oluline rikkumine; või

b) tarnimata jätmise korral, kui müüja ei tarni kaupa lisatähtaja jooksul, mille ostja on kehtestanud kooskõlas 47. artikli 1. punktiga, või kui ta teatab, et ei tarni niiviisi kehtestatud tähtaja jooksul.

2. Ent juhul, kui müüja on kauba tarninud, kaotab ostja õiguse teatada lepingu lõpetamisest, kui ta ei tee seda:

a) tarnetähtaja möödalaskmise puhul – aruka tähtaja jooksul pärast seda, kui ta sai teada, et tarne on tehtud;

b) lepingu iga muu rikkumise puhul peale tarnetähtaja möödalaskmise – aruka tähtaja jooksul:

– pärast seda, kui ta niisugusest rikkumisest oli teada saanud või pidi teada saama;

– pärast ostja poolt kooskõlas 47. artikli 1. punktiga kehtestatud lisatähtaja möödumist või pärast seda, kui müüja on teatanud, et ta oma kohustusi niisuguse lisatähtaja jooksul ei täida; või

– pärast ostja poolt kooskõlas 48. artikli 2. punktiga määratud iga lisatähtaja möödumist või pärast seda, kui ostja on teatanud, et ta kohustuse täitmist vastu ei võta.

50. artikkel

Kui kaup ei vasta lepingule ja sõltumata sellest, kas hind on juba tasutud, võib ostja alandada hinda samas proportsioonis, milles tegelikult tarnitud kauba maksumus tarne hetkel suhtus maksumusse, mis oleks samal hetkel olnud lepingule vastaval kaubal. Ent kui müüja kõrvaldab oma kohustuste täitmise puudused kooskõlas 37. artikliga või 48. artikliga või kui ostja keeldub müüja kohustuste täitmist kooskõlas nende artiklitega vastu võtmast, ei või ostja hinda alandada.

51. artikkel

1. Kui müüja tarnib ainult osa kaupa või kui ainult osa tarnitud kaubast vastab lepingule, rakendatakse 46.–50. artikli sätteid puuduoleva või lepingule mittevastava osa kohta.

2. Ostja võib teatada kogu lepingu lõpetamisest ainult sel juhul, kui osaline täitmatajätmise või kauba osaline mittevastavus lepingule moodustavad lepingu olulise rikkumise.

52. artikkel

1. Kui müüja tarnib kauba enne kehtestatud tähtpäeva, võib ostja tarne vastu võtta või selle vastuvõtmisest keelduda.

2. Kui müüja tarnib kaupa rohkem kui lepingus ette nähtud, võib ostja tarne vastu võtta või keelduda tarne liigse koguse vastuvõtmisest. Kui ostja võtab vastu kogu liigse koguse tarne või osa liigse koguse tarnest, peab ta selle eest tasuma lepingulise hinnamäära järgi.

III peatükk

OSTJA KOHUSTUSED

53. artikkel

Ostja on kohustatud tasuma kauba hinna ja võtma kaubatarne vastu kooskõlas lepingu ja käesoleva konventsiooni nõuetega.

I jagu
Hinna tasumine

54. artikkel

Ostja kohustus tasuda hind sisaldab meetmete võtmist ja niisuguste formaalsuste täitmist, mida võib lepingu järgi või seaduste ja eeskirjade järgi vaja minna selleks, et tasumist võimalikuks teha.

55. artikkel

Neil juhtudel, kui leping on sõlmitud juriidiliselt kehtival viisil, kuid selles pole hinda ei otseselt ega kaudselt kehtestatud või pole selle kindlaksmääramise korda ette nähtud, arvestatakse seda, et pooled on muude viidete puudumise korral mõelnud viidet hinnale, mida lepingu sõlmimise hetkel vastaval kaubandusalal võrreldavates oludes müüdavate kaupade eest tavaliselt võeti.

56. artikkel

Kui hind on kehtestatud olenevalt kauba kaalust, määratakse see kahtluse korral netokaalu kohta.

57. artikkel

1. Kui ostja pole kohustatud tasuma hinda mõnes muus teatatud kohas, peab ta selle tasuma müüjale:

- a) müüja kommertsettevõtte asukohas; või
- b) kui tasuda tuleb kauba või dokumentide vastu – nende üleandmise kohas.

2. Kui makse tasumise kulud on müüja kommertsettevõtte asukoha muutumisega seoses pärast lepingu sõlmimist suurenenud, kannab need kulud müüja.

58. artikkel

1. Kui ostja pole kohustatud tasuma hinda mingil konkreetsel tähtpäeval, peab ta selle tasuma, kui müüja kooskõlas lepinguga ja käesoleva konventsiooniga kas annab ostja käsutusse kauba enda või kaubakorraldusdokumendid. Müüja võib niisuguse makse seada kauba või dokumentide üleandmise tingimuseks.

2. Kui leping näeb ette kauba veo, võib müüja selle ära saata tingimustel, mille järgi kaup või kaubakorraldusdokumendid antakse üle ainult hinna tasumise vastu.

3. Ostja pole kohustatud tasuma kauba hinda seni, kuni tal pole olnud võimalust kaupa üle vaadata, välja arvatud juhud, millal poolte vahel kooskõlastatud tarne või maksekorda ei saa ühitada niisuguse võimaluse tekke ootamisega.

59. artikkel

Ostja on kohustatud tasuma hinna päeval, mis on kehtestatud või mille saab kindlaks määrata lepingu ja käesoleva konventsiooni järgi, ilma et oleks vaja oodata mingit ostja päringut või tema poolt mingite formaalsuste täitmist.

II jagu
Tarne vastuvõtmine

60. artikkel

Ostja kohustus tarne vastu võtta seisneb:

- a) kõigi niisuguste tegevuste sooritamises, mida oleks temalt arukas oodata selleks, et võimaldada müüjal tarnida; ja
- b) kauba vastuvõtmises.

III jagu
Õiguskaitsevahendid juhul, kui lepingut rikub ostja

61. artikkel

1. Kui ostja ei täida mõnda oma kohustust lepingu või käesoleva konventsiooni järgi, võib müüja

- a) teostada 62.–65. artiklis ettenähtud õigust;
- b) nõuda kahjude hüvitamist, nagu see on ette nähtud 74.–77. artiklis.

2. Kui müüja teostab oma õigust teiste õiguskaitsevahenditega, ei võta see temalt õigust nõuda kahjude hüvitamist.

3. Kohus ega arbitraaz ei või ostjale anda mingit pikendust, kui müüja on pöördunud lepingu rikkumise puhul mingi õiguskaitsevahendi poole.

62. artikkel

Müüja võib ostjalt nõuda hinna tasumist, tarne vastuvõtmist või muude kohustuste täitmist, juhul kui müüja pole pöördunud õiguskaitsevahendi poole (see pole niisuguse nõudmisega ühitatav).

63. artikkel

1. Müüja võib ostjale oma kohustuste täitmiseks aruka pikkusega lisatähtaja kehtestada.

2. Välja arvatud juhud, kui müüja on saanud ostjalt teate selle kohta, et see oma kohustusi niiviisi kehtestatud tähtaja jooksul ei täida, ei või müüja selle tähtaja jooksul lepingu rikkumise puhul mingite õiguskaitsevahendite poole pöörduda. Kuid see ei võta müüjalt õigust nõuda täitmistähtaja möödalaskmise eest tekkinud kahju hüvitamist.

64. artikkel

1. Müüja võib teatada lepingu lõpetamisest:

- a) kui ostja mõne kohustuse täitmatajätmine lepingu või käesoleva konventsiooni järgi on lepingu oluline rikkumine; või
- b) kui ostja ei täida müüja poolt kooskõlas 63. artikli 1. punktiga kehtestatud lisatähtaja jooksul kohustust tasuda hinda või võtta vastu kaubatarnet või teatab, et ta seda niiviisi kehtestatud tähtaja jooksul ei tee.

2. Ent juhul, kui ostja on hinna tasunud, kaotab müüja õiguse teatada lepingu lõpetamisest, kui ta ei tee seda:

- a) ostja kohustuste täitmise tähtaja möödalaskmise puhul – enne kui müüja toimunud täitmisest teada sai; või
- b) lepingu iga muu rikkumise puhul peale kohustuste täitmise tähtaja möödalaskmise – aruka tähtaja jooksul:
- pärast seda, kui ta niisugusest rikkumisest oli teada saanud või pidi teada saama; või
 - pärast müüja poolt kooskõlas 63. artikli 1. punktiga määratud lisatähtaja möödumist või pärast seda, kui ostja on teatanud, et ta oma kohustusi niisuguse lisatähtaja jooksul ei täida.

65. artikkel

1. Kui ostja peab lepingu alusel kindlaks määrama vormi, suuruse või muud kaupa iseloomustavad andmed, ja kui ta niisugust spetsifikatsiooni ei koosta kas kokkulepitud tähtpäevaks või aruka tähtaja jooksul pärast müüjalt päringu saamist, võib viimane ühtki temal olevat õigust kahjustamata koostada ise spetsifikatsiooni kooskõlas ostja niisuguste nõuetega, mis võivad müüjale teada olla.

2. Kui müüja koostab spetsifikatsiooni ise, peab ta ostjat selle sisust üksikasjalikult informeerima ning määrama aruka tähtaja, mille jooksul ostja võib koostada teistsuguse spetsifikatsiooni. Kui ostja pärast müüjalt teate saamist seda niiviisi määratud tähtajaks ei tee, on müüja koostatud spetsifikatsioon kohustuslik.

IV peatükk RISKI ÜLEMINEK

66. artikkel

Kauba kaotsimineku või riknemise pärast seda, kui risk on ostjale üle läinud, ei vabasta teda kohustusest tasuda hind, juhul kui kaotsiminekut või riknemist polnud põhjustanud müüja tegevus või hooletus.

67. artikkel

1. Kui ostu-müügileping näeb ette kaupade vedu ja müüja pole kohustatud neid mingis kindlas kohas üle andma, läheb vastutus üle ostjale, kui kaup on antud esimese vedaja kätte üleandmiseks ostjale kooskõlas ostu-müügilepinguga. Kui müüja on kohustatud andma kauba vedajale üle mingis kindlas kohas, läheb vastutus üle ostjale, kui kaup on selles kohas vedajale üle antud. Asjaolu, et müüja on volitatud kaubakorraldusdokumente kinni pidama, ei mõjuta riski üleminekut.

2. Sellegipoolest ei lähe vastutus üle ostjale, kuni kaup pole selgelt identifitseeritud antud lepingu otstarbeks markeeringuga, ostjale teate varal või muul viisil saadetud ärasaatmisdokumentidega.

68. artikkel

Kauba suhtes, mis on müüdüd teeloleku ajal, võtab ostja riski endale hetkest, millal kaup anti üle vedajale, kes andis välja veolepingut kinnitavad dokumendid. Ent kui müüja ostu-müügilepingu sõlmimise hetkel teadis või pidi teadma, et kaup on kaotsi läinud või riknenud ja ta sellest ostjale ei teatanud, lasub vastutus kaotsimineku või riknemise eest müüjal.

69. artikkel

1. Juhtudel, mis ei kuulu 67. ja 68. artikli toime alla, läheb risk üle ostjale, kui ta on kauba vastu võtnud, või kui ta seda määratud ajal ei tee, siis hetkest, millal kaup on antud tema käsutusse ja ta rikub lepingut, jättes tarne vastu võtmata.

2. Ent kui ostja on kohustatud kauba vastu võtma mõnes teises kohas kui müüja kommertsettevõtte asukohas, läheb risk üle, kui tarne tähtpäev on kätte jõudnud ja ostjale on teatatud, et kaup on selles kohas tema käsutusse antud.

3. Kui leping puudutab alles identifitseerimata kaupa, võetakse arvesse, et kaup pole antud ostja käsutusse enne, kui ta on antud lepingu eesmärgil selgelt identifitseeritud.

70. artikkel

Kui müüja on lepingut oluliselt rikkunud, ei mõjuta 67., 68. ja 69. artikli sätteid ostja õiguskaitsevahendeid seoses selle rikkumisega.

V peatükk

MÜÜJA JA OSTJA KOHUSTUSTE ÜHISED SÄTTED

I jagu

Lepingu ettenähtav rikkumine ja lepingud kauba tarnimiseks üksikpartiidenä

71. artikkel

1. Pool võib oma kohustuste täitmise peatada, kui pärast lepingu sõlmimist ilmneb, et teine pool ei täida olulist osa oma kohustustest:

a) selle tagajärjel, et tal jääb tugevasti puudu võimest oma kohustusi täita või krediivõimest; või

b) poole käitumise tõttu kohustuste täitmise ettevalmistamisel või lepingu täitmisel.

2. Kui müüja on kauba ära saatnud juba enne seda, kui ilmnesid eelmises punktis näidatud alused, võib ta takistada kauba üleandmist ostjale isegi siis, kui ostjal on dokument, mis annab talle õiguse kaupa kätte saada. Käesolev punkt sätestab ainult kauba kohta kehtivaid õigusi ostja ja müüja vahelistes suhetes.

3. Hoolimata sellest, kas pool peatab täitmise enne või pärast kauba teesasaatmist, peab ta sellest teist poolt viivitamatult informeerima ja täitmist jätkama, kui teine pool esitab piisavad garantiid oma kohustuste täitmise kohta.

72. artikkel

1. Kui enne lepingu täitmiseks kehtestatud päeva ilmneb, et üks pooltest lepingut oluliselt rikub, võib teine pool teatada selle lõpetamisest.

2. Kui aeg lubab, peab pool, kes kavatses teatada lepingu lõpetamisest, saatma teisele poolele aruka teate, et võimaldada sellel esitada piisavaid garantiisid oma kohustuste täitmise kohta.

3. Eelmise punkti nõudeid ei saa rakendada, kui teine pool on teatanud, et ta oma kohustusi ei täida.

73. artikkel

1. Kui juhul, millal leping näeb ette kauba tarnimise üksikpartiidenä, moodustab ühe poole mõne kohustuse täitmatajätmine selle partii suhtes olulise rikkumise, võib teine pool teatada lepingu lõpetamisest selle partii suhtes.

2. Kui mõne kohustuse täitmatajätmine ühe poole poolt ükskõik millise partii suhtes annab teisele poolele põhjendatud aluse arvata, et lepingut rikutakse oluliselt ka teiste partiide suhtes, võib ta teatada lepingu edaspidisest lõpetamisest tingimusel, et ta teeb seda aruka tähtaja jooksul.

3. Ostja, kes teatab lepingu lõpetamisest mingi kaubapartii kohta, võib ühtaegu teatada selle lõpetamisest juba tarnitud või tarnimisele kuuluvate kaubapartiide kohta, kuna nende vastastikuse seose pärast ei saa neid kasutada poolte poolt lepingu sõlmimise hetkel eeldatud otstarbel.

II jagu

Kahjumid

74. artikkel

Kahjumid lepingu rikkumisest ühe poole poolt moodustavad summa, mis on võrdne selle kahjuga (kaasaarvatud minetatud kasu), mille teine pool lepingu rikkumise tagajärjel on tekitanud. Niisugused kahjumid ei või ületada kahju, mida lepingut rikkunud pool lepingu sõlmimise hetkel ette nägi või pidi ette nägema oma rikkumise võimaliku tagajärjena, võttes arvesse asjaolusid, mida ta sel ajal teadis või pidi teadma.

75. artikkel

Kui leping on lõpetatud ja kui ostja arukal viisil ja aruka tähtaja jooksul pärast lõpetamist ostis kauba asemele või müüja müüs kauba edasi, võib kahjude hüvitamist nõudev pool sisse nõuda lepinguhinna ja sooritatud asendustehingu hinna vahe, samuti igasugused lisakahjud, mida saab nõuda 74. artikli alusel.

76. artikkel

1. Kui leping on lõpetatud ja kui antud kauba kohta on olemas jooksev hind, võib kahju hüvitamist nõudev pool, kui ta pole 75. artikli alusel sisse ostnud või edasi müünud, nõuda lepingus kehtestatud hinna ja lepingu lõpetamise hetke jooksva hinna vahet, samuti igasuguste lisakahjude hüvitamist, mida saab nõuda 74. artikli alusel. Ent kui kahju hüvitamist nõudev pool lõpetas lepingu pärast kauba vastuvõtmist, rakendatakse lepingu lõpetamise hetke jooksva hinna asemel niisuguse vastuvõtmise hetke jooksvat hinda.

2. Eelmise punkti seisukohast on jooksev hind see hind, mis oli ülekaalus kohas, kus tarne pidi toimuma, või kui selles kohas jooksvat hinda pole, siis hind niisuguses teises kohas, mis on arukas asendus, võttes arvesse kaubaveokulude vahet.

77. artikkel

Pool, kes viitab lepingu rikkumisele, peab rakendama niisuguseid meetmeid, mis on antud asjaoludel kahju vähendamiseks arukad, kaasa arvatud lepingu rikkumise tagajärjel tekkinud minetatud kasu vähendamiseks. Kui ta niisuguseid meetmeid ei võta, võib lepingut rikkunud pool nõuda kahjude hüvitamise vähendamist summa võrra, mille võrra neid oleks saanud vähendada.

III jagu Protsendid

78. artikkel

Kui pool on hinna või mõne muu summa tasumisega viivitanud, on teisel poolel õigus saada viivitatud summa pealt protsente, tekitamata kahju mis tahes nõudele, hüvitamiseks kahjusid, mida võib sisse nõuda 74. artikli alusel.

IV jagu Vastutusest vabastamine

79. artikkel

1. Pool ei kannu mingite oma kohustuste täitmata jätmise eest vastutust, kui ta tõestab, et selle olid põhjustanud väljaspool tema kontrolli olevad takistused ja et temalt polnud arukas oodata selle takistuse arvessevõtmist lepingu sõlmimise ajal või selle takistuse või takistuse tagajärgede vältimist või ületamist.

2. Kui poole kohustuste täitmatajätmise on põhjustanud see, et oma kohustusi ei täitnud kolmas isik, kelle ta oli kaasanud lepingu või selle osa täitmisele, vabastatakse see pool vastutusest ainult sel juhul, kui:

- a) ta vabastatakse vastutusest eelmise punkti alusel; ja
- b) kui tema kaasatud isik oleks samuti vastutusest vabastatud, kui nimetatud punkti sätteid oleks rakendatud selle isiku suhtes.

3. Käesolevas artiklis ettenähtud vastutusest vabastamine puudutab ainult seda ajavahemikku, mille kestel antud takistus on olemas.

4. Pool, kes oma kohustusi ei täida, peab teisele poolele teatama takistustest ja selle mõjust tema võimele kohustust täita. Kui teine pool pole saanud seda teadet aruka tähtaja jooksul pärast seda, kui see takistus oma kohustust mittetäitvale poolele teatavaks sai või pidi teatavaks saama, kannab see viimane pool vastutust kahjude eest, mis on selle tagajärg, et niisugust teadet ei saadud.

5. Käesolevas artiklis ei takista miski mõlemat poolt teostamast igasuguseid teisi õigusi peale kahjude hüvitamise nõude käesoleva konventsiooni alusel.

80. artikkel

Pool ei saa viidata teise poole kohustuste täitmatajätmisele sel määral, mil määral selle täitmatajätmise oli põhjustanud esimese poole tegevus või hooletus.

V jagu Lepingu lõpetamise tagajärjed

81. artikkel

1. Lepingu lõpetamine vabastab mõlemad pooled lepingukohustustest, säilitades õiguse sisse nõuda hüvitamisele kuuluda võivaid kahjumeid. Lepingu lõpetamine ei puuduta mingeid lepingu sätteid, mis puudutavad vaidluste lahendamise korda või poolte kohustusi selle lõpetamise puhul.

2. Lepingu täielikult või osaliselt täitnud pool võib teiselt poolelt nõuda kõige selle tagastamist, mida esimene pool oli lepingu järgi tarninud või tasunud. Kui mõlemad pooled on kohustatud saadu tagastama, peavad nad seda tegema korraga.

82. artikkel

1. Ostja kaotab õiguse teatada lepingu lõpetamisest või nõuda müüjalt kauba asendamist, kui ostjal pole võimalik tagastada kaupa sisuliselt samas seisukorras, milles ta selle sai.

2. Eelmist punkti ei rakendata:

a) kui võimatus kaup tagastada või tagastada kaupa sisuliselt samas seisukorras, milles ostja ta sai, pole põhjustanud tema tegevus või hooletus;

b) kui kaup või osa kaupa on muutunud kõlbmatuks või riknenud 38. artiklis ettenähtud ülevaatuse tagajärjel; või

c) kui kaup või selle osa müüdi normaalse kauplemise korras või ostja oli seda tarbinud või ümber teinud normaalse kasutamise korras enne, kui ta avastas või pidi avastama, et kaup ei vastanud lepingule.

83. artikkel

Ostja, kes on kaotanud õiguse teatada lepingu lõpetamisest või nõuda müüjalt kauba asendamist kooskõlas 82. artikliga, säilitab õiguse kõigile teistele lepingu ja käesoleva konventsiooniga ettenähtud õiguskaitsevahenditele.

84. artikkel

1. Kui müüja on kohustatud tagastama hinna, peab ta ka maksma sellelt protsente, arvates hinna tasumise päevast.

2. Ostja peab andma müüjale kogu tulu, mida ostja on saanud kaubalt või selle osalt:

a) kui ta on kohustatud tagastama kauba täielikult või osaliselt; või

b) kui tal pole võimalik tagastada kaupa täielikult või osaliselt või tagastada kaupa täielikult või osaliselt sisuliselt samas seisukorras, milles ta selle sai, kui on sellegipoolest teatanud lepingu lõpetamisest või nõudnud müüjalt kauba asendamist.

VI jagu

Kauba säilitamine

85. artikkel

Kui ostja ületab tarne vastuvõtmisel tähtaja või neil juhtudel, kui hinna tasumine ja kauba tarnimine pidid toimuma korraga, kuid ostja ei tasu hinda ja müüjal kas pole veel kaupa või ta pole muul viisil suuteline kontrollima selle kasutamist, peab müüja võtma selliseid meetmeid, mis on antud asjaoludel kauba säilitamiseks arukad. Tal on õigus kaupa kinni pidada, kuni ostja pole kompenseerinud tema arukaid kulusid.

86. artikkel

1. Kui ostja on kauba kätte saanud ja kavatseb teostada oma õigust loobuda sellest lepingu või käesoleva konventsiooni alusel, peab ta võtma niisuguseid meetmeid, mis on antud asjaoludel kauba säilitamiseks arukad. Tal on õigus kaupa kinni pidada, kuni müüja pole kompenseerinud tema arukaid kulusid.

2. Kui ostjale saadetud kaup on sihtkohas tema käsutusse antud ja ta teostab sellest keeldumise õigust, peab ostja asuma kaupa müüja kulul valdama tingimusel, et seda saab teha hinda tasumata ning arutut tüli või arutuid kulusid põhjustamata. Seda sätet ei rakendata juhul, kui müüja või tema kulul kaupa vastu võtma volitatud isik asub kauba sihtkohas. Kui ostja asub käesoleva punkti alusel kaupa valdama, reguleerivad tema õigusi ja kohustusi eelmise punkti sätted.

87. artikkel

Pool, kes on kohustatud võtma meetmeid kauba säilitamiseks, võib selle anda teise poole kulul kolmanda isiku lattu, juhul kui sellega seotud kulud pole arutud.

88. artikkel

1. Pool, kes on kohustatud 85. ja 86. artikliga kooskõlas võtma kauba säilitamise meetmeid, võib seda müüa igal kohasel viisil, kui teine pool on arutult viivitanud kauba valdusse võtmisega või selle tagasi võtmisega või hinna või säilitamiskulude tasumisega, tingimusel, et teisele poolele oli kauba müümise kavatsusest arukalt teatatud.

2. Kui kaup kiiresti rikneb või kui selle säilitamine toob kaasa arutuid kulusid, peab kaupa kooskõlas 85. ja 86. artikliga säilitama kohustatud pool võtma arukaid meetmeid selle müümiseks. Ta peab võimaluste piires oma müügikavatsusest teisele poolele teatama.

3. Kaupa müüval poolel on õigus pidada müügist saadud tulemist kinni summa, mis võrdub kauba säilitamise ja müügi arukate kuludega. Jäägi peab ta andma teisele poolele.

IV osa

LÕPPSÄTTED

89. artikkel

Käesoleva konventsiooni depositaariks määratakse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretär.

90. artikkel

Käesolev konventsioon ei puuduta ühegi juba sõlmitud või sõlmida võidava ning käesoleva konventsiooniga reguleerimise objektiks olevate küsimuste kohta sätteid sisaldava rahvusvahelise kokkuleppe toimet tingimusel, et pooltel on oma kommertsettevõtted niisuguse kokkuleppe osalejariikides.

91. artikkel

1. Käesolev konventsioon on avatud allakirjutamiseks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kaupade rahvusvahelise ostu-müügi lepingute konverentsi lõppistungil; ta jääb

allakirjutamiseks avatuks kõigile riikidele Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni keskasutustes New Yorgis kuni 1981. aasta 30. septembrini.

2. Käesolev konventsioon kuulub allakirjutanud riikide poolt ratifitseerimisele, vastuvõtmisele või kinnitamisele.

3. Käesolev konventsioon on avatud ühinemiseks kõikidele riikidele, kes pole veel alla kirjutanud, selle allakirjutamiseks avamise päevast.

4. Ratifikatsioonikirjad ning vastuvõtmise, kinnitamise ja ühinemise dokumendid antakse hoiule Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretärile.

92. artikkel

1. Kokkuleppiv riik võib allakirjutamise, ratifitseerimise, vastuvõtmise, kinnitamise või ühinemise ajal teatada, et ta pole seotud käesoleva konventsiooni II osaga või et ta pole seotud käesoleva konventsiooni III osaga.

2. Kokkuleppivat riiki, kes kooskõlas eelmise punktiga teeb avalduse käesoleva konventsiooni II osa ja III osa kohta, ei peeta kokkuleppinud riigiks käesoleva konventsiooni 1. artikli 1. punkti mõttes nende küsimuste suhtes, mida reguleeritakse konventsiooni selle osaga, mille kohta see avaldus käib.

93. artikkel

1. Kui kokkuleppival riigil on kaks või rohkem territoriaalset üksust, kus kooskõlas tema konstitutsiooniga rakendatakse käesoleva konventsiooniga reguleerimise objektiks olevates küsimustes erinevaid õigussüsteeme, võib ta allakirjutamise, ratifitseerimise, vastuvõtmise, kinnitamise või ühinemise hetkel teatada, et käesolev konventsioon kehtib kõigis tema territoriaalsetes üksustes või neist ainult ühes või mõnes, ning võib oma avaldust muuta, esitades ükskõik mis ajal teise avalduse.

2. Need avaldused tehakse depositaarile teatavaks ja neis peab selgelt ära näitama territoriaalsed üksused, mille kohta konventsioon kehtib.

3. Kui kooskõlas käesoleva artikliga tehtud avalduse jõul käesolev konventsioon kehtib ühe või mitme territoriaalse üksuse kohta, aga mitte kõigi kokkuleppiva riigi territoriaalsete üksuste kohta ja kui poolte kommertsettevõtte asub selles riigis, arvestatakse käesoleva konventsiooni seisukohast, et kommertsettevõtte ei asu niisuguses kokkuleppivas riigis, juhul kui ta ei asu selles territoriaalses üksuses, mille kohta käesolev konventsioon kehtib.

4. Kui kokkuleppiv riik ei tee kooskõlas käesoleva artikli 1. punktiga avaldust, kehtib konventsioon selle riigi kõigi territoriaalsete üksuste kohta.

94. artikkel

1. Kaks või rohkem kokkuleppivat riiki, kes rakendavad käesoleva konventsiooniga reguleeritavates küsimustes analoogilisi või sarnaseid õigusnorme, võivad igal ajal teatada konventsiooni rakendamatuses ostu-müügi või nende sõlmimise kohta juhtudel, kui poolte kommertsettevõtted asuvad neis riikides. Niisuguseid avaldusi võib teha üheskoos või poolte vastastikuste ühepoolsete avalduste teel.

2. Kokkuleppiv riik, kes rakendab käesoleva konventsiooniga reguleeritavates küsimustes õigusnorme, mis on analoogilised või sarnased õigusnormidega ühes või mitmes riigis, kes ei

ole käesoleva konventsiooni osalised, võib igal ajal teatada konventsiooni rakendamatuses ostu-müügilepingute või nende sõlmimise kohta juhtudel, kui poolte kommertsettevõtted asuvad neis riikides.

3. Kui riik, kelle suhtes tehakse avaldus kooskõlas eelmise punktiga, saab hiljem kokkuleppivaks riigiks, siis on tehtud avaldusel käesoleva konventsiooni jõustumise hetkest selle uue kokkuleppiva riigi suhtes kooskõlas 1. punktiga tehtud avalduse jõud tingimusel, et see uus kokkuleppiv riik ühineb niisuguse avaldusega või teeb vastastikuse ühepoolse avalduse.

95. artikkel

Oma ratifikatsioonikirja või dokumenti heakskiitmise, kinnitamise või ühinemise kohta üle andes võib iga riik teatada, et ta pole seotud käesoleva konventsiooni 1. artikli 1. punkti sätetega.

96. artikkel

Kokkuleppiv riik, kelle õigusaktid nõuavad, et ostu-müügilepingud sõlmitaks või kinnitataks kirjalikult, võib igal ajal teha kooskõlas 12. artikliga avalduse, et ei või rakendada käesoleva konventsiooni 11. artikli, 29. artikli või II osa ühtki sätet, mis lubab, et ostu-müügileping, selle muutmise või lõpetamise poolte kokkuleppel või ofert või aktsept või mis tahes muu kavatsuse väljendus ei toimuks kirjalikus, vaid ükskõik mis vormis, kui kas või ühel poolel on kommertsettevõtte selles riigis.

97. artikkel

1. Kooskõlas käesoleva konventsiooniga tehtud avaldused, mis on tehtud allakirjutamise ajal, kuuluvad ratifitseerimisele, heakskiitmisele või kinnitamisele.

2. Avaldused ja avalduste kinnitused tehakse kirjalikult ja tehakse depositaarile ametlikult teatavaks.

3. Avaldus jõustub ühtaegu käesoleva konventsiooni jõustumisega vastava riigi suhtes. Kuid avaldus, mille kohta depositaar saab ametliku teadaande pärast säärast jõustumist, jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kuue kuu möödumisele pärast seda kuupäeva, millal depositaar selle sai. Kooskõlas 94. artikliga tehtud vastastikused ühepoolsed avaldused jõustuvad selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kuue kuu möödumisele pärast seda kuupäeva, millal depositaar sai viimase avalduse.

4. Iga riik, kes on teinud avalduse kooskõlas käesoleva konventsiooniga, võib sellest igal ajal loobuda, saates ametliku kirjaliku teadaande depositaari nimele. Niisugune loobumine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kuue kuu möödumisele pärast seda kuupäeva, millal depositaar teadaande sai.

5. Kooskõlas 94. artikliga tehtud avaldusest loobumine toob endaga kaasa ka selle loobumise jõustumise kuupäevast iga vastastikuse avalduse toime lakkamise, mille teine riik on teinud kooskõlas selle artikliga.

98. artikkel

Pole lubatud mingid klauslid peale nende, mis on otseselt käesoleva konventsiooniga ette nähtud.

99. artikkel

1. Käesolev konventsioon jõustub käesoleva artikli 6. punkti sätete järgimise tingimusel selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kaheteistkümne kuu möödumisele pärast seda kuupäeva, millal on hoiule antud kümnes ratifikatsioonikirj, või heakskiitmise, kinnitamise või ühinemise dokument, kaasa arvatud dokument, mis sisaldab kooskõlas 92. artikliga tehtud avalduse.

2. Kui riik käesoleva konventsiooni ratifitseerib, heaks kiidab, kinnitab või sellega ühineb pärast kümnenda ratifikatsioonikirja või heakskiitmise, kinnitamise või ühinemise dokumendi üleandmist, jõustub käesolev konventsioon (välja arvatud heakskiitmata osa) antud riigile käesoleva artikli 6. punkti järgimise tingimusel selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kaheteistkümne kuu möödumisele pärast tema ratifikatsioonikirja või vastuvõtmise, kinnitamise või ühinemise dokumendi hoiuleandmist.

3. Riik, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerib, heaks kiidab, kinnitab või sellega ühineb ja kes on 1964. aasta 1. juulil Haagis sõlmitud kaupade rahvusvahelise ostu-müügi lepingute sõlmimise ühtse seaduse konventsioonist (Haagi 1964. aasta lepingu sõlmimise konventsioon) osavõtja või 1964. aasta 1. juulil Haagis sõlmitud kaupade rahvusvahelise ostu-müügi ühtse seaduse konventsioonist (Haagi 1964. aasta ostu-müügi konventsioon) osavõtja või neist mõlemast konventsioonist osavõtja, denonsseerib ühtaegu olenevalt asjaoludest ühe või mõlemad Haagi konventsioonid – Haagi 1964. aasta ostu-müügi konventsiooni ja Haagi 1964. aasta lepingute sõlmimise konventsiooni – ja teatab sellest Hollandi valitsusele.

4. Haagi 1964. aasta ostu-müügi konventsiooni osalejariik, kes ratifitseerib, heaks kiidab või kinnitab käesoleva konventsiooni või ühineb sellega ja teeb või on teinud kooskõlas 92. artikliga avalduse selle kohta, et ta ei ole seotud käesoleva konventsiooni II osaga, denonsseerib ratifitseerimise, heakskiitmise, kinnitamise või ühinemise ajal Haagis 1964. aasta ostu-müügi konventsiooni ja teatab sellest Hollandi valitsusele.

5. Haagi 1964. aasta lepingute sõlmimise konventsiooni osalejariik, kes ratifitseerib, heaks kiidab või kinnitab käesoleva konventsiooni või ühineb sellega ja teeb või on teinud kooskõlas 92. artikliga avalduse selle kohta, et ta ei ole seotud käesoleva konventsiooni III osaga, denonsseerib ratifitseerimise, heakskiitmise, kinnitamise või ühinemise ajal Haagis 1964. aasta lepingute sõlmimise konventsiooni ja teatab sellest Hollandi valitsusele.

6. Käesoleva artikli seisukohast ei jõustu Haagi 1964. aasta lepingute sõlmimise konventsiooni või Haagi 1964. aasta ostu-müügi konventsiooni osalejamaade poolt käesoleva konventsiooni ratifitseerimine, heakskiitmine, kinnitamine või sellega ühinemine enne, kui pole jõustunud niisugune denonsseerimine, mida neilt riikidelt võidakse kahe esimese konventsiooni suhtes nõuda. Käesoleva konventsiooni depositaar peab nõu Hollandi valitsusega, kes on 1964. aasta konventsiooni depositaar, et tagada selles seoses vajalikku koordineerimist.

100. artikkel

1. Käesolevat konventsiooni rakendatakse lepingu sõlmimiseks ainult neil juhtudel, kui ettepanek lepingu sõlmimiseks tehakse 1. artikli 1. punkti alapunktis a mainitud kokkuleppivatele riikidele või 1. artikli 1. punkti alapunktis b mainitud kokkuleppivale riigile käesoleva konventsiooni jõustumise päeval või pärast jõustumist.

2. Käesolevat konventsiooni rakendatakse ainult nende lepingute kohta, mis on sõlmitud 1. artikli 1. punkti alapunktis a mainitud kokkuleppivatele riikidele või 1. artikli 7. punkti

alpunktis b mainitud kokkuleppivale riigile käesoleva konventsiooni jõustumise päeval või pärast jõustumist.

101. artikkel

1. Kokkuleppiv riik võib denonsseerida käesoleva konventsiooni või käesoleva konventsiooni II osa või III osa, saates depositaarile ametliku kirjaliku teadaande.

2. Denonsseerimine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kaheteistkümne kuu möödumisele pärast seda, kui depositaar teadaande kätte sai. Kui teadaandes on näidatud denonsseerimise jõustumiseks pikem ajavahemik, siis jõustub denonsseerimine selle pikema ajavahemiku möödudes pärast seda, kui depositaar teadaande kätte sai.

Sõlmitud Viinis 11. aprillil 1980. aastal ainuekssempelaris, mille araabia-, hiina-, hispaania-, inglise-, prantsuse- ja venekeelne tekst on võrdselt autentne.

Selle tõendamiseks on oma valitsuste poolt vajalikult volitatud allakirjutanud täievolilised esindajad käesolevale konventsioonile alla kirjutanud.